

Per 1015/2001

10026413,1

COBISS

HOJINZITIVNA KNJIZNICA

SVETOGORSKA KRALJICA

GLASILO PRIJATELJEV SVETE GORE

Leto VII. št. 1 - VELIKA NOČ

NAŠE VOŠČILO

Luč je in Bog je,
radost in življenje.
Svetlejši iz noči
zasije dan,
življenje mlado
vre iz starih ran -
in iz trohnobe
se rodi življenje.

Ivan Cankar

Vesele in blagoslovljene
velikonočne praznike
želimo vsem prijateljem
Svete Gore

Svetogorci

Velika noč

Današnji, v ta svet zagledani človek pozablja, da je na zemlji pravzaprav le na vikendu; in prijetno se počuti. Vero v Jezusa Kristusa je potisnil iz svoje zavesti in iz svojega življenja. Zdi se mu, da je življenje, ki ga je narekoval Jezus, življenje sužnja in da zanj ni sprejemljivo. Tak domišljavi človek ne prizna Kristusa in ima njegovo vstajenje za pravljico.

In vendar je vstajenje osrednja resnica naše vere. Če Kristus ne bi vstal, bi bila naša vera prazna, brez trajne vrednosti. In v zgodovini človeštva bi se o tem sploh ne govorilo.

Vera v vstajenje je tisti čudež, s katerim se hrani naše krščanstvo, ki ima večno veljavo.

Pomen Gospodovega vstajenja je v tem, da je premagal smrt, ne samo svojo, ampak tudi našo. Smrt je premagal s tako močjo, da v večnosti ne bo živela samo naša duša, ampak tudi telo.

Kristus je premagal minljivost materije, se pravi snovi, iz katere je vzeto naše telo. Tako bodo naša telesa ob našem vstajenju

prečiščena, preoblikovana, poduhovljena in bodo prešla v nepopisno lepoto.

Naše vstajenje pomeni, da bomo z dušo in telesom uživali nikoli končano lepoto.

Ali ste se že kdaj živo zamislili v resnico Vstajenja? Resnico, ki je bila napovedana po prerokih, stoletja prej. Resnico, ki so jo čutili žlahtni možje med pogani, ko so pisali in peli o končni zmaga Boga nad smrtjo. Resnico, ki jo nedoločeno izražajo tudi mnogi pisci našega časa, ki niso povezani s krščanstvom.

Živo se zavedajmo, ne samo danes, ampak sleherni dan, da od tistega ranega jutra, ko je Marija Magdalena prva videla vstalega Gospoda, smrti ni več. Le življenje je, in v to Življenje nam smrt odpre vrata. Življenje v luči Vse-mogočnega, ki nas bo vekomaj razsvetljevala; ali pa življenje v večni temi, v večnem trpljenju.

Misel na vstajenje nas mora osrečevati, nas bodriti k življenju, ki ga uči Jezus.

Fr. Pashal

Molitev k Svetemu Duhu

Marija, hvala ti, ker si me poklicala, da vsak dan molimo k Svetemu Duhu, po katerem si ti spočela Jezusa Kristusa, po katerem si v premišljevanju razumela Božjo besedo in ji bila do konca zvesta.

Sveti Duh, prosim te zdaj z Marijo, ki me je poklicala, da molim k tebi, izlij se name z vsemi svojimi darovi. Izlij se z darom ljubezni v moje življenje, da bom mogel odslej nadvse ljubiti Boga in svojega bližnjega kakor samega sebe.

Izlij se name z darom modrosti, da bom mogel z vsem, kar delam in mislim, kar občutim in odločam, misliti, odločati in delati v tvoji luči. O, Duh sveta, izlij se name, da bom mogel s svojim spoznanjem in besedo v ljubezni pomagati onim, ki pri meni iščejo svet! Naj bo vsaka moja beseda drugim luč.

O, Jezusov Duh, podeli mi dar svoje moči, da bom mogel obvladati vsako preizkušnjo in spolniti Očetovo voljo posebno takrat, ko je težko! Duh moči, okrepi me v urah slabosti!

O, Duh življenja, razlij v meni božje življenje, ki mi je bilo darovano po tebi pri mojem krstu!

O, Božji ogenj, vžgi plamen ljubezni v mojih prsih, da iz njih izgine temina in leđ greha!

Duh ozdravljenja, ozdravi v meni vse, kar je ranjeno, in razvij, kar je nerazvito!

Pridi s svojo močjo nad mene, da bom mogel biti hvaležen tudi za majhne stvari. Razsvetli me, o Sveti Duh, da se bom znal zahvaljevati

tudi za križe in težave.

Marija, Ti si nositeljica Svetega Duha. Zato pa hvala ti, ker me kličeš, naj molim k Duhu resnice.

O, Duh resnice, razsvetli me s svojo resnico, da bom mogel najprej živeti resnico ljubezni, miru in pravičnosti. Pomagaj mi, da bom vsak dan mogel z dejanjem in besedo vsem oznanjati Očetovo besedo v polnem sijaju!

O, Sveti Duh, vodi našega papeža, škofo, duhovnike in vse druge, ki oznanjajo Božjo besedo! Izlij se na župnijsko skupnost, da bo mogla živeti po Marijinih sporočilih in jih prenašati vse! Izlij se na duhovnike, ki pridigajo! Izlij se na spovednike in na vse, ki se spovedujejo!

Duh molitve, nauči nas moliti. Očisti nam srca, da bomo mogli dostojno moliti in da vedno najdemo čas za molitev! Sveti Duh, moli v meni in kliči: Aba, Oče! Daj mi milost, da bom molil s srcem!

Marija, tudi jaz želim odpreti svoje srce Svetemu Duhu, kakor si ti odprla svoje srce, ki si me poklicala. Sveti Duh, odstrani z mene vse obremenitve, da bo moje srce kakor cvet, ki se razvija in raste ter prinaša obilne plodove!

Marija, naj Sveti Duh v meni napravi in nadaljuje delo, ki se je začelo v tebi, da bo po njem Božja beseda rastle tudi v meni.

O, Sveti Duh, po Mariji te danes izvolim za gospodarja vsega svojega bitja. Z vero in upanjem v tvojo brezmejno ljubezen, ki se je v Mariji tako čudovito razodevala, se

odločam za vse tvoje darove. Odrekam se slehernemu hudobnemu duhu in njegovemu delovanju ter sprejemem tebe, Duh svetlobe, ljubezni, miru in reda. Tebi posvečujem vse svoje sposobnosti in želim delovati v tvoji svetlobi. Tebi izročam vse pravice

nad svojim življenjem. Čuj nad menoj in me vodi k Očetu! Prosim te z Marijo po Jezusu Kristusu. Amen.

(Prevod iz knjige *Molite s srcem*,
fra. Slavko Barbarić)

Dom mašnih strežnikov ali Emavs

Zgornja postaja žičnice, kakor se je do nedavnega imenovala, je nehala obratovati v začetku sedemdesetih let. Do leta 1990 je bila stavba last Avtoprometa Gorica, ob lastninjenju pa je prešla v lastništvo gostinskega podjetja Okus.

Pred dvema letoma se je direktor

tega podjetja odločil, da objekt proda. Skupina mladih Goričanov in Ljubljčanov je bila zelo zainteresirana, da stavbo kupi. Pokazali so, kaj vse bi bilo v tej stavbi.

Med drugim so zapisali: »Ustvarjati hočemo sodobno umetnost in nove

medije. Ustvariti hočemo novo katedralo duha v evropskem kontekstu. To in še mnogo drugega nam je bratom frančiškanom narekovalo, da poslopje odkupimo. Cena je bila zelo visoka, 16,500.000 sit. In kje sedaj dobiti denar? Škofijski ordinariat v Kopru in Frančiškanski provincialat v Ljubljani sta se strinjala, da se stavba kupi, le da od njiju ne moremo pričakovati nobene denarne pomoči. Kaj narediti? Prosili smo za pomoč Svetogorsko Kraljico in ni nas razočarala. Napotila nas je na mestno občino Nova Gorica, oziroma k županu g. Črtomiru Špacapanu, in nakazali so nam skoraj polovico sredstev. Ostali denar pa smo si izposodili. Ta stavba je sedaj Marijina lastnina, kakor vsa Sveta Gora. Preurediti jo želimo za tiste, ki so danes najbolj ubogi – to so mladi. V prvi vrsti bo namenjena mašnim strežnikom, nato skavtom, birmanskim skupinam in drugim.

Danes so mladi izpostavljeni najrazličnejšim mikom, ki jih hočejo ujeti v svoje zanke in jih duhovno popolnoma izprazniti. Kdo nosi krivdo? Starši, šola? Gotovo! Največjo odgovornost pa nosijo

mediji in družba, ki pretirano propagira materialne dobrine in kratkotrajne užitke. Družba, v kateri živimo, je bolna. Edini, ki jo lahko ozdravi, je Jezus Kristus. Jezusu pa moramo pomagati vsi, ki smo povezani z Njim.

Zato se bomo potrudili, da bi dom čimprej zaživel. Imel bo prostor za 40 mladih: skupna ležišča (pograde), kuhinjo, jedilnico, dnevni prostor in prostor za razvedrilo. Čeprav je bazilika blizu, bo v domu tudi kapela. Počasí, a vztrajno bomo nadaljevali delo, zaupajoč v Marijino pomoč, ki nagovarja tudi tebe, in to prvič, odkar izhaja Svetogorska Kraljica, glasilo tistih, ki jo imajo radi.

Delo je v polnem teku in velika škoda bi bila, če bi ga morali ustaviti. Zato se obračamo na vse častilce Svetogorske Kraljice: *Prosimo, podprite gradnjo s svojim darom!* Vaš dar bo omogočil, da najstniki ostanejo dobri in postajajo vedno bolj plemeniti.

Žiro račun pri A banki, s pripisom za mlade Emavs: 05809004-1430-226309.

Naj vam Gospod na Njeno priprošnje bogato povrne!

Svetogorski frančiškani

Pismo Devici Mariji

Gojenec malega semenišča Filipino je resno zbolel in pričakovati je bilo, da bo odpuščen iz semenišča. V svoji nesreči je napisal pismo Devici Mariji, Kristusovi materi. Pisal je kratko in jedrnato:

»Draga nebeška Mati! Postati želim duhovnik. Prosim te, pomagaj mi, da bom ozdravel. Če ne bom ozdravel, bo to pomenilo, da nisem poklican v duhovniško službo.«

In je ozdravel. Postal je duhovnik, nato škof in kardinal. To je Jaime Sin, današnji nadškof na Filipinih, najbolj krščanski azijski deželni.

Vedno je ostal hvaležen Mariji, da mu je od Boga izprosila zdravje. Stalno se priporoča Marijinemu varstvu.

Njegova mati je bila Španka, oče Kitajec. Njun zakon je bil zelo srečen. Živela sta v slogi, ljubezni in potrpežljivosti. Imela sta 16 otrok. Jaime je bil štirinajsti. Mati je imela njega najraje, ker je bil vedno bolehen. Dobro se spominja, kako je v mladih letih vsako jutro našel mater na kolenih, zatopljeno v molitev. Ker je bil

Jaime ministrant, je Boga in Marijo goreče prosila, da bi nekoč postal duhovnik. Ko ji je končno zaupal, da želi iti v semenišče, sta bila z očetom zelo srečna. Rekla mu je: »Dobro se drži in čuvaj, čuvaj svoj poklic, da ga ne boš izgubil!«

Mati mu je leta 1945 umrla za rakom. Malo pred smrtjo je rekla možu: »Ko bom umrla, ne smeš ovirati najinemu sinu študija teologije. Revščina ne sme biti vzrok, da bi ne postal duhovnik.«

Njegov oče je umrl po sinovi novi maši. Pred smrtjo je rekel svojim otrokom: »Od Boga ste dobili poseben dar, da je vaš brat duhovnik.«

Kardinal Jaime Sin pravi, da je s svojo pokojno materjo zelo povezan. V vseh neprilikah se zateka k svoji telesni materi in k nebeški Materi Devici Mariji in ju prosi za pomoč. Prosil je tudi, da bi ob odstavljenju Marcosa ne prišlo do prelivanja krvi. Neki vojak mu je res priznal, da ni uporabil orožja, ker mu je neka čudovito lepa žena rekla: »Nič hudega ne stori mojim otrokom!«

Sveta Gora – Grgar

V soboto, 6. januarja, na Svete tri Kralje, je bil zaključek svetega leta 2000. Na ta dan so se zaprla svetoletna vrata cerkva, določenih za svetoletna romanja. Tudi na Sveti Gori je bil ta dan slovesni zaključek. Mašo je vodil g. škof msgr. Metod Pirih ob prisotnosti mnogih duhovnikov in romarjev, ki so napolnili naše škofijsko duhovno središče. Doživeto ljudsko petje je dalo celotni evharistiji še toplejši poudarek.

V bogat mozaik svetoletnih skupinskih romanj na Sveto Goro v jubilejnem letu 2000 (v zadnji številki Svetogorske Kraljice jih je zapisanih skoraj 150) je svoj kamenček dodala tudi procesija iz Grgarja. Že nekaj let svetogorski frančiškani organizirajo vse nedelje v postu križev pot s Prevala. Tokrat pa smo se romarji zbrali pred kapelico Urške Ferligoj v Grgarju – kapelico so svoji rojakinji pastirici Urški postavili hvaležni Grgarci leta 1938 ob slovesnostih, ki so potekale ob 400-letnici Svete Gore. Zbrane romarje sta nagovorila in procesijo vodila novica frančiškanske skupnosti na Sveti Gori Tomaž Bajc in Gregor Urtelj. Pot nas je vodila po samotni, novo nastajajoči cesti iz Grgarja čez Preški vrh na Sveto Goro. Hodili

smo v deževnem in meglenem vremenu zbrano, vsak s svojimi zahvalami in prošnjami ob skupni molitvi rožnega venca in petju Marijinih in božičnih pesmi. Prav po tej samotni poti je leta 1943 potovala podoba Svetogorske Kraljice v svoje tretje temno pregnanstvo. Pred vojnimi dogodki jo je 21. septembra 1943 zvečer z nekaj ljudmi odnesel iz cerkve takratni grgarski župnik Alojz Filipič. Ponesel jo je v Grgar, kjer je prenočila, od tu pa se je podala na dolgo pot izgnanstva, od koder se je 1951 ponovno vrnila na Sveto Goro, tako kot že dvakrat prej.

Proti vrhu – hodili smo uro in pol – je pričelo močnejše deževati in megla se je zgostila. Svetogorski zvonovi so radostno vabili. Ni nas bilo veliko, le 53 romarjev v procesiji, a prepričana sem, da je vsakdo izmed nas položil to doživetje v kotiček svojega srca. Kako lepa, mirna in skrivnostna je narava ob tej poti. Doživeti bi jo bilo lepo še kdaj, morda v kakšnem drugem letnem času, še v kakšni taki mili zbranosti ljudi, ki nosijo Sveto Goro v svojem srcu.

J. Doljak

Francišek in široki svet

V majhnem mestecu Assissi je živel deček jasnega obraza in živahnih oči. Imenoval se je Francišek. Bil je priden in z vsemi prijazen, ljudje so mu rekli, da je angel. Angel seveda ni bil, ker je imel komaj deset let. Morda je v teh letih napravil tudi kakšno neumnost, toda vedno je bil vedrega obraza, da so ga bili veseli vsi, ki so ga videli.

Nekega večera je bil že v postelji, ko ga je mati zaslišala jokati. Približala se je od zunaj k vratom, da bi se prepričala, če prav sliši. Premišljevala je, kaj naj bi se mu zgodilo. Stopila je k njemu v sobo, usedla se je poleg postelje, ga pobožala in ga vprašala, zakaj joka. Odgovoril ji je: »Rad bi šel v široki svet, da bi mogel kaj velikega narediti. V Afriki bi pomagal divjakom, drugod bi ljudem druge dobrote izkazoval. Doma je tako dolgočasno, vedno moram eno in isto delati: vstajati, hoditi v šolo, pisati naloge. Sedaj sem že velik in precej močan. Tako rad bi šel po svetu, najrajši takoj.«

Mati ga je mirno poslušala in ga nato vprašala: »Toda povej mi, zakaj pravzaprav jočeš?« »Ker vem, da me ne boš pustila. Denarja nimamo, da bi plačali vožnjo.« Mati je nekaj časa premišljevala, potem pa rekla: »Pustim te, da greš. Celo ponosna in vesela sem. Toda ne hodi k divjakom. To je predaleč. Morda boš šel pozneje, ko boš že popolnoma odrasel.« »Kdaj bom smel iti, mati?« je vprašal Francišek.

»Če hočeš takoj,« je odgovorila mati. Pomagala mu je iz postelje, pripravila obleko in večerjo. Tedaj pa je postalo Franciška le nekoliko strah. Sicer je bilo šele sedem zvečer, še svetlo, a kmalu se je začelo mračiti in... težko mu je bilo ob misli, da bo moral zapustiti dom in oditi. O, zakaj je jokal?

Mati mu je molče pomagala, da se je oblekel. Srce mu je začelo hitreje in močneje biti. Še enkrat se je ozrl na mater. Tako dobra, ljubezniva se mu je zdela, kakor še nikdar. Od nje naj gre sedaj proč? Ko je bilo že vse pripravljeno, mu je rekla: »Francišek, sedaj pojdi na pot in široko odpri oči! Zunaj boš mogel narediti veliko dobrega.«

Podala sta si roki in Francišek je odšel. Mati je zaklicala za njim: »Čakala te bom, dokler se ne vrneš.« Francišek je obstal in ni vedel, kaj naj bi storil. »Ali naj čakam, da pride kak ljudožerec in ga zagrabim?« Pa ni prišel noben ljudožerec, ampak zagledal je pred seboj staro ženico, ki je težko hodila čez neki most. Stekel ji je naproti, ji podal roko in jo varno pripeljal na drugo stran. Žena se mu je lepo zahvalila. Kmalu je zagledal moža, ki je težko vlekel voziček z dvema kolesoma. Hitel je k njemu in mu pomagal. In glej! Čimbolj je porival voz, tembolj je bil vesel. Nedo dolgo zatem je zagledal nekega zelo starega moža, ki je imel velike gube na čelu. Misлил si je: »Tega moram posebno prijazno pozdraviti.« Francišek je bil srečen in zadovoljen, da je mogel

nekaterim izkazati drobne usluge. Bilo je že temno, nastopila je noč. Frančišek je hitel domov in je vesel pripovedoval materi, da je mogel narediti nekaj dobrih del. »Tako sem

srečen,« ji je pravil, »čeprav nisem storil nič posebnega.« O, moj dragi sinko,« mu je rekla mati, »prinesel si jim nekaj veselja.«

Svetoletni misijon v Štandrežu

...Sledil je še zaključek misijona z najlepšim dogodkom. Obiskala nas je svetogorska milostna podoba. Sprejeli smo jo v soboto v jutranjih urah pred cerkvijo, kjer so jo ljudje z zelo toplim in ganljivim srcem pozdravili. Bilo je zares nekaj posebnega. Naša ljubljena Mati, ki nas stalno čuva s Svete Gore, se nam je še bolj približala in stopila celo v našo sredo, k našemu oltarju. Ves dan so ljudje hodili molit in jo pozdravljat, tudi taki, ki običajno

niso najbolj povezani s Cerkvijo. Veliko je bilo tudi italijanskih vernikov, ki iz otroških let gojijo pobožnost do Svetogorske Marije. Popoldne je sledil blagoslov otrok in zvečer se je župnijsko občestvo pred milostno podobo posvetilo Materi Božji. Naslednji dan, ki smo ga obhajali v znamenju zunanega praznovanja župnijskega zavetnika sv. Andreja, nas je obiskal nadpastir, škof Dino De Antoni.

V homiliji nas je najprej pozdravil

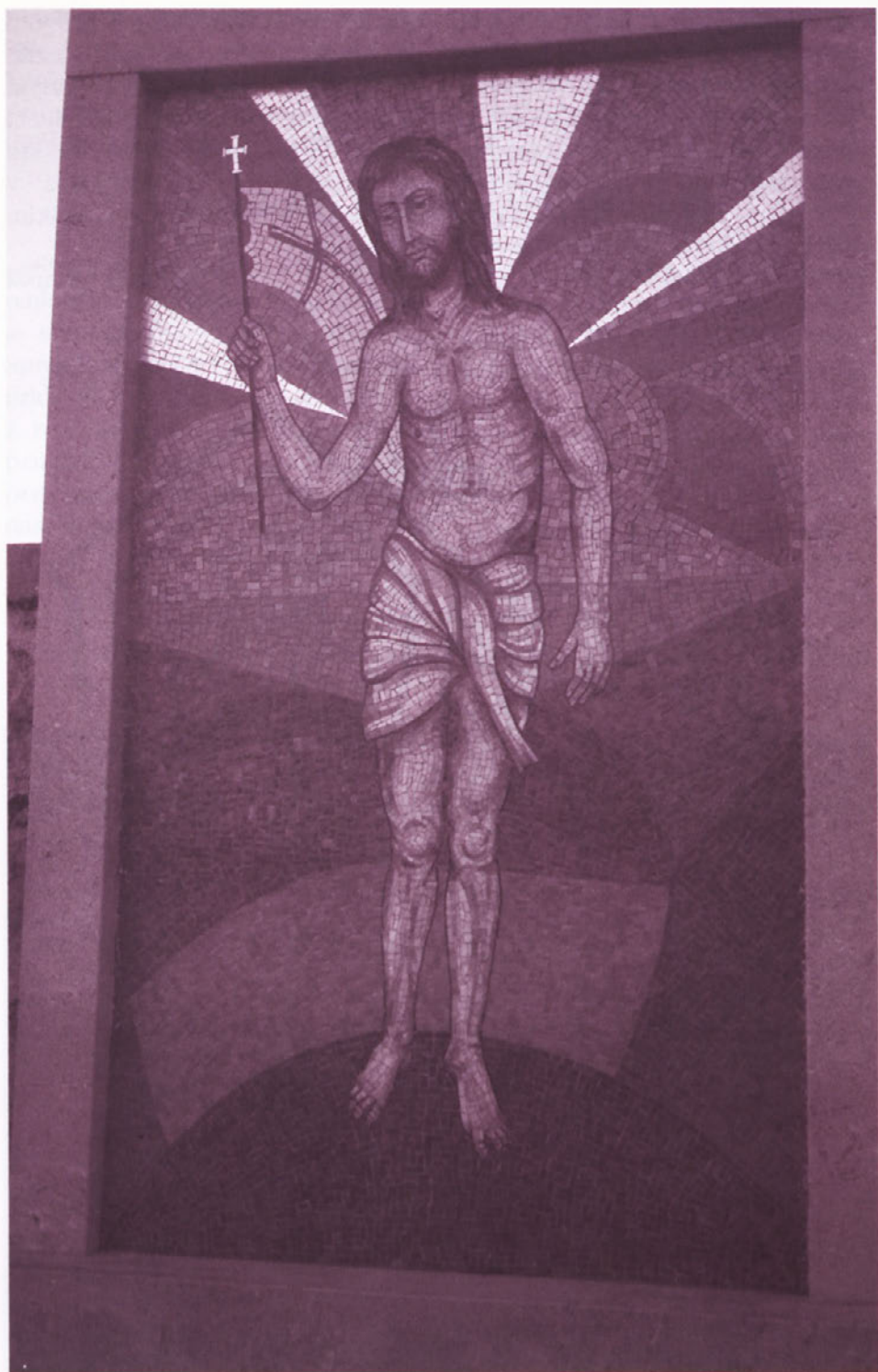

v slovenščini in nam zaželel, da bi misijonski trud prinesel obilne duhovne darove za našo župnijo. Pozdravil je Svetogorsko Kraljico in nas povabil, naj še naprej gojimo navezanost na to milostno podobo, ki je že v zgodovini našega goriškega mesta in naše škofije

imela neprimerljiv pečat. Nagovoril nas je, naj ljubimo slovenski jezik, saj je materin jezik pot k veri in Bogu. Dal nam je za zgled sveta brata Cirila in Metoda, ki sta oznanjala Jezusa Kristusa v domačem jeziku vsem slovanskim narodom....

Martin Marussi

Svetogorska Mati Marija!

Kot že tolikokrat se nate obračam s prošnjo. Jutri imam zagovor diplomske naloge, prosim Te, da zagovor uspešno opravim in diplomiram. Ti veš, koliko truda sem vložil v to in nikoli mi ne bi uspelo, če mi Ti ne bi stala ob strani.

Z vsem zaupanjem se obračam nate, da mi pomagaš. Stoj mi ob strani. Stala si mi skozi izpite, posvečujem Ti ves trud te diplome.

Pomagaj mi v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Robert

Z dna srca bodi zahvaljena, dobra Božja Mati, Svetogorska Kraljica, za 70. obletnico mojega življenja (1930-2000). Hvala za dobrote, zdravje in srečo, ki nam je dana vsej družini.

Skromen prispevek (10.000 sit) podarjam za namen svetišča Svete Gore.

Franček

Spoštovani!

Predstojnik patrov frančiškanov, sprejmite skromen dar za obnovo Doma za romarje na Sveti Gori. Priporočam se v molitev.

N.N.

Marija.

Pred tabo stojim
in ves drhtim,
Te prosim lepo,
prosim srčno
usmili se nas
in pridi med nas.

I.A.

Marija, prosim te, da bi bili vsi ljudje dobrega srca, srečni in razumni do drugih ljudi.

L.

Nebeška Mati Marija, prosim Te milosti za vse medicinske sestre Pomurja. Daj jim dar, da bodo svoje delo opravljale z ljubeznijo in nosile v sebi Tvojo podobo.

DMSZT Pomurje

Mati Marija, prosim te za milost, da bomo radi hodili po poti evangelija. Izprosi pri svojem Sinu Jezusu zdravje za tiste, ki ga potrebujejo. Daj vsem bolnikom toliko moči, da bodo lahko nosili naložen križ bolezni in trpljenja.

Olga

Kraljica Svetogorska, prosim te, usliši mojo prošnjo. Vodi mojo družino, da bi vsi hodili po pravi poti.

Lucija

Marija! Varuj moje tri otroke v življenju, vso mojo družino. Izprosi nam milosti, ki jih potrebujemo.

Greta

V spomin na + Mirka Mužič, dar Sveti Gori – 100.000 lit.

Ema, Marija in Antonija Mužič iz Števerjana

Draga Mati Marija! Vztrajno prihajam k Tebi. Zahvaljujem se Ti za otroke in prosim zanje. Enaka prošnja in iskrena hvala velja Tebi za vso našo družino.

Hvala Zalka

Božja Mati Marija, hvala Ti za pomoč. Izročava Ti najin zakon in vse preizkušnje najinega življenja. Varuj naju, da bi bila zdrava. Varuj pa tudi najini družini in vse najine sorodnike in prijatelje. Hvala.

Mateja in Matjaž

Božja Mati Marija, hvala Ti za vse milosti, ki jih prejemo od Tebe; prosimo Te še naprej za pomoč in stanovitnost Bogu in Tebi.

Marijine sestre

Marija, hvala Ti, da sem tu, prav ta trenutek, ko Te najbolj potrebujem. Moja sopotnica boš vse življenje. Prosim Te za milost, posebej v mesecu, ki je pred menoj in me čakajo življenjsko pomembne odločitve in naloge.

Barbara

Zahvala

Rada bi se iz vsega srca zahvalila Svetogorski Materi Božji za obvarovanje življenja moje vnukinje. Vnukinja je namreč jeseni v prometni nesreči blizu kraja Doblar ostala praktično nepoškodovana, čeprav je bilo vozilo, v katerem se je prevažala, popolnoma uničeno. Pomembno je tudi, da se je prometna nesreča zgodila v neposredni bližini kapelice, v kateri je podoba Svetogorske Marije ter usmiljenega Jezusa.

Na tem mestu bi še dodala zahvalo Božjemu usmiljenju ter prosim Svetega Duha, naj razsvetli vse, ki so deležni milosti, da bi spoznali Božjo dobroto in usmiljenje.

Hvaležna častilka Marije in Božjega usmiljenja

*Vsem, ki ste darovali Svetogorski Kraljici, Bog povrni!
Dragi častilci Svetogorske Kraljice! Svoje prošnje in zahvale pošljite na naslov: Bazilika Svetogorske Kraljice, Skalniška 17, 5250 Solkan.*

O, Solkan, poglej v svoje tisočletje

O, Solkan, koliko je tvojih dni v tvojem tisočletju! Saj si jih zaradi velike množine ne moremo predstavljati. Tvoji dnevi so nabrani v tisoč let, kakor so zvezde nabrane v vesolju okoli nas.

Za opazovanje zvezde uporabljamo teleskop. Usmerimo ga v posamezno zvezdo, vse druge pa čakajo, da bodo prišle na vrsto. Pri opazovanju zvezde s teleskopom pa se zavedamo, da je stanje, ki ga vidimo na zvezdi, že preteklost. To stanje je namreč izpred toliko let, kolikor let je svetloba potovala od zvezde do nas. Zdaj je na zvezdi že drugo, spremenjeno stanje. Seveda se spremembe na zvezdi dogajajo tako neopazno, da se nam zvezde zdijo vedno enake, saj so to sonca, žareče krogle v daljnem vesolju.

Teleskopi za davne dneve in dogodke pa se imenujejo viri, zgodovinski vir. V njih zagledamo pretekle dni in ljudi v njih. Vzel sem v roke zgodovinski vir, staro svetogorsko listino s številko 9 iz Arhiva Slovenske frančiškanske province v Ljubljani. O, Solkan, pokazala mi je enega izmed tvojih davnih dni, tam iz začetka druge polovice tvojega tisočletja. Natančno sem videl, da je bil ta dan 8. maj leta 1550. Spoznal sem po imenu pet tvojih tedanjih prebivalcev. Videl sem jih, kako so šli ta dan v Gorico k notarju, ki je tudi bil Slovenec kakor Solkanci. Prav tisti dan so k notarju prišli tudi župnik Rafael iz Volč, kaplan pri

cerkvi Sv. Duha na goriškem gradu Evmarij Gabrielgus iz Pevme in Morgorij Pregau iz kraja, ki ga nisem mogel razbrati. Saj ti pravim, dragi Solkan, poglej v svoje tisočletje tudi ti svoj dan. Da bi to mogel, sem latinski vir, listino, prevedel v slovenščino.

V Kristusovem imenu. Amen. Po njegovem rojstvu leta tisoč petsto petdeset, meseca maja, osmega dne in v osmi indikciji. Opravljeno v Gorici, v moji notarjevi hiši, kot sem spodaj podpisan. Navzoči so častivredni in ugledni možje Peter Valenčič, Gregor Bašin (Wapsin), Simon Navpoj in Ivan Lanza, prebivalci vasi Solkan, poverjeniki namestnika goriškega glavarja za cerkev sv. Štefana in njeno občestvo, izvoljeni in zvesti v službi. Zdaj bodo sklenili kupno pogodbo s Pavlom Srebrničem iz njihove vasi za hišo, ki jo on prodaja ...

Navzoči so prečastiti in skrbni možje gospod Rafael, duhovnik in župnik v Volčah, in kaplan cerkvice Sv. Duba v Gorici Evmazij Gabrielgus iz Pevme ter Morgorij Pregau iz kraja Alijetaniji, priče za to opravilo, poklicane in posebej naprošene.

Tedaj je navedeni Pavel pod skrbnim notarjevim vodstvom po pravu in v pravilni obliki, kakor je najbolje mogel in kot je vse bilo dovoljeno, zase in za svoje dediče, po lastnem preudarku in za vedno izročil, prodal in predal svojo lastno hišo ali koč, brezprizivno, ki stoji

na pokopališču v vasi Solkan. Na istem zemljišču je na spodnji strani kočja Nikolaja Krivca in še nižje pod njo deželna cesta.

Cena kočje je dvaindvajset zlatnikov in petintrideset soldov. To ceno je navedeni prodajalec, kot je priznal, dobil in sprejel od zgoraj navedene cerkve in njenega občestva in od notarja. Z njo je zadovoljen in je izjavil, da mu popolnoma zadostuje in je izplačan, kot mu je bilo dano. Navedeni prodajalec je odstopil, izročil in oddal navedeni cerkvi vse svoje pravice in vsa dela v posest in za razpolaganje in za veselo uživanje ter ne bo nikoli govoril, da kočje ni oddal ter da je odtujena, kot da ni zares lastnina. Spolnjeval bo pogodbo in si ne bo izmišljal nobenega pogoja za njeno veljavnost. Tako bi njegovi zakonski sinovi ali hčere lahko hoteli kočjo spet dobiti v svojo last. To naj bi smel svobodno narediti samo on, ne pa drugi dediči, in sicer za izboljšavo hiše. Prodajo je torej navedeni prodajalec z javno opravljenim izplačilom sklenil z navedenim kupcem in njegovim občestvom za vso hišo in za vse posamezne stvari v njej zase in za svoje dediče. Vse to naj bo veljavno in sprejeto in tako naj vsi spolnjujejo in obranjajo. Na noben način naj temu ne nasprotujejo ali komu naročijo nasprotovati po pravu ali dejansko pod obveznostjo vsega svojega imetja, sedanjega in prihodnjega in

to na vsak najboljši način in tako, da nihče nima pravice to prelomiti. Jaz, Marko Mlakar, javni notar po cesarski oblasti in zakoniti sodnik, sem videl in slišal, da je ta prodaja bila sklenjena vpricho navedenih oseb. Zato sem jo, naprošen, priredil v to javno primerni obliko ter pristavil svoje znamenje, ime in priimek in jo potrdil vsem v veljavo.

Listina imenuje solkansko cerkev goriška cerkev. Goriška mestna župnija je bila ustanovljena leta 1560. ~~Solkanska~~ ^{Solkanska} cerkev je torej ob tej pogodbi spadala pod solkansko župnijo. Pri sklepanju pogodbe je volčanski župnik nadomeščal solkanskega, ki je ~~bil odsoten~~ ali pa tedaj ni bil nastavljen.

Namestnik goriškega glavarja je po solkanskih cerkvenih ključarjih nadzoroval tudi to majhno pridobitev cerkvenega premoženja. Kupljena hišica je stala pod pokopališčem, ki je bilo tedaj okoli cerkve, torej je hišica bila nekje tam, kjer je zdaj mežnarija, ki služi za župnišče, dokler pravo solkansko župnišče, ki je bilo po drugi svetovni vojni cerkvi nasilno odvzeto, še ni vrnjeno.

Tako nas pogled v solkansko tisočletje privede do današnjih razmer, ko se vrnitev solkanskega župnišča nerazumno odlašča, in bi bilo treba o tem veliko razpravljati. O, Solkan, poglej v svoje tisočletje!

br. Pavel Krajnik, OFM

Dva govora Janeza Evangelista KREKA (1865 – 1917) na Sveti Gori

13. oktobra 1902 je bil sklican veliki ljudski tabor iz cele dežele v Ljubljani; vlada ga je prepovedala, toda dan poprej, 12. oktobra, je dr. Krek na Sveti Gori govoril kljub slabemu vremenu 4000-glavi množici. V časopisu Slovenec je pisalo: »Posebni vlak iz Ljubljane je pripeljal 1200 oseb iz Kranjskega, pridružilo se je tudi nekaj štajercev in Korošcev.« V nadaljevanju prispevka je pisalo: »Sveta Gora do danes še ni videla dne, da bi tako v njenem svetišču bil zastopan ves slovenski narod«. Nadaljuje: »To romanje je bilo veličasten pojav žive vere slovenskega ljudstva. Ljudstvo, ki goji toliko vero v srcu in tako časti nebeško mater, vse peklenske sile ne bodo zatrle. To romanje je pokazalo, da se slovensko ljudstvo in njegovi zastopniki ne sramujejo svoje vere javno izpričati. Vzglede kranjskih Slovencev vzbudi tudi naše goriške rojake.«

Drugič je dr. Krek govoril na Sveti Gori 3. julija 1910. leta. Ta dogodek je bil v svetogorski kroniki zabeležen takole: »3. julija se je tu vršila slavnost, katero je priredila slov. krščanska organizacija, h kateri se je zbralo mnogo ljudstva in je bila cerkev skoraj napolnjena. Orlov v kroju bilo je blizu 400 in so se udeležili slovesne sv. maše, katero je ob asistenci pel preč. msgr. Janez Wolf, kanonik. Govor je imel preč. g. Ciril Vuga, vikar v Podgori in petje je izvršil solkanski pevski zbor. Po cerkvenem opravilu je bil na prostem za cerkvijo shod, pri katerem je nastopilo več govornikov, med njimi preč. g. Dr. Janez Krek, državni poslanec iz Ljubljane, in dr. Brecelj, zdravnik v Gorici.«

To sta le dva drobca iz bogate svetogorske tradicije in zgodovine.

Branko Lušina

Fotografija je bila objavljena v Mladiki leta 1924.

Pavelček

Šolski pouk se je končal. Učenci so se glasno porivali skozi vrata. Toliko ur so presedeli v šolskih klopeh, ko bi se rajši podili okrog in se igrali. Razdelili so se v skupine. Komaj so se malo oddaljili od šole, že se je začel boj proti Petrčkom in Andrejčkom. Blizu tam sta si bila v laseh Mihec in Francek. A kmalu so si bili zopet vsi prijatelji, ko so zagledali, da prihaja Pavelček. Vsi so se spravili nanj. Imel je dolg nos, nizko čelo, povešene ustnice, gledal je škilavo. Govorili so: »Pavelček je neumen, ne zna delati nalog, zato bo padel«. Norčevali so se iz njega: »Hej, Pavelček, koliko je sedem krat osem? Povej, koliko kaže ura na zvoniku? Tja gleda tvoje desno oko, levo pa v tvoj hlačni žep. Poglejte ga, kakšen nos ima!«

Niso pa se samo norčevali iz Pavelčka, ampak so ga tudi vlekli sedaj na levo, potem na desno. Pavelček pa se je samo žalostno nasmehnil in si je želel: »O, ko bi mogel kmalu proč odtod!«

»Ko bodo zbirali lepotice, miss, se moraš javiti ti. Gotovo boš dobil prvo nagrado!« je kričal za njim Hinko, velik domišljavec, ki se je ponašal s svojimi črnimi kodri.

Potem so dečki krenili proti kraju, kjer so jih čakale njihove sestrice, ki so hodile v otroški vrtec, da bi šli skupaj domov. Hinkova sestra je pritekla k dečkom in iskala

svojega brata. Ta pa je premišljeval, kako bi se zopet norčeval iz Pavelčka in se zato za sestrico ni zmenil. Prav ko je bila deklica sredi ceste, je pridrvel mimo avto in v trenutku bi se lahko zgodila velika nesreča. Ko je Pavelček to zapazil, je stekel za njo in jo je potegnil k strani ceste. Ljudje, ki so videli prizor, so od strahu zakričali. Šele tedaj je Hinko zapazil, da leži njegova sestra s Pavelčkom na cesti. Deklica se je kmalu dvignila nepoškodovana. Pavelček pa ni mogel vstati. Avto je tako udaril po njem, da mu je zlomilo nogo. Zelo ga je bolelo, a je molčal, kakor je molčal prej, ko so ga dečki sramotili. Hinko je prijel svojo sestrico za roke. Sram ga je bilo, da se je malo prej norčeval iz Pavelčka, ki je njegovi sestrici rešil življenje.

Tisti, ki so se vozili v avtomobilu, so Pavelčka takoj odpeljali v bolnico. Hinko, Peter, Andrej in Mihec so ga čez nekaj dni obiskali. Spoznali so, da ima Pavelček plemenito srce. To pa je veliko več vredno kakor lep obraz in kodrasti lasje. Zdravniki so za Pavelčka poskrbeli in so ga v nekaj tednih popolnoma pozdravili.

Pavelček je odslej pri starih in mladih užival velik ugled.

Akela

Božična noč na Sveti Gori

Pričakovanje in hrepenenje človeka osrečuje, ga dviga, mu daje moči. Tudi svetogorski zvonovi so na božično noč doneli in oznanjali Odrešenikov prihod, bazilika pa se je počasi polnila. Že ob vstopu v baziliko se je marsikomu ustavilo oko ob vznožju glavnega oltarja in potem so jih vrtnice, ki so ga krasile, popeljale do milostne podobe Svetogorske Kraljice. Tisti, ki imamo smisel za opazovanje in ocenjevanje lepote, smo bili prijetno prese-nečeni, da toliko cvetja krasi našo Kraljico in z obeh strani objema tabernakelj, v katerem je prisoten Jezus.

In kakšno veselje je bilo pogledati tudi po polni cerkvi ljudi, večinoma mladih. In ko so glasovi orgel oznanili polnoč, se je po marsikaterem licu utrnila solza sreče, spomina, mladosti in tudi osamljenosti.

Kako mogočna se mi je zdela polnočna sveta maša. Občutek sem imel, da se vsa bazilika z ljudmi vred ziblje.

Po končani polnočnici pa je nepregledna množica ljudi, katerim je zvezda repatica kazala pot do jaslic, tudi ob njih s prijetnim občutkom ustavila svoje oči in jih občudovala.

Da je bila božična noč polna, nas je Odrešenik tako obdaroval, da je bila to noč vsa pokrajina odeta v čarobno belino. Snežilo je in vse je oznanjalo Kristusovo rojstvo. Vse je oznanjalo božično noč.

Ko sem se po polnoči vračal iz zakristije v samostan in med potjo prisluhnil pritrkavanju zvonov, sem se počutil mirnega, srečnega, spokojnega, kot da bi mi božična noč odvezla vse tegobe in stiske. V mojem srcu je vladal mir, mir, ki ga v današnjem svetu že tako težko najdeš. A Sveta Gora je tudi zaradi tega miru milostni kraj, kamor ljudje radi prihajajo, da se umaknejo mestnemu hrupu, se ustavijo pred podobo Svetogorske Marije in prosijo milosti, ki smo je v tem času vsi potrebni.

Tomaž, novic

Srečanje ministrantov

Tudi v jubilejnim letu je bil za ministrante naše dekanije začetek adventa zaznamovan s srečanjem na Sveti Gori. Na deževno soboto po Brezmadežni se je pod varstvom Kraljice Svetogorske zateklo okrog šetdeset ministrantov in ministrantk ter nekateri njihovi župniki in voditelji.

Dopoldanski program pred izpostavljenim Najsvetejšim v prenovljeni kapeli Marijinega Prikazanja so oblikovali ministranti s Kapele, Kanala in Levpe. Iskrive oči in napeta ušesa so pazljivo prisluhnila življenjski zgodbi Patricka Paytona, apostola družinskega rožnega venca, o tem, kako so v njegovi družini skupno molili rožni venec, o milosti duhovnega poklica, kako je v letih

doraščanja hotel utišati Božji glas in se mu izmakniti. Spoznal je namreč, da lepe želje za duhovništvo niso dovolj, ampak sta potrebna trud in žrtev. Končno pa je v tihoti pred tabernakljem Božja ljubezen zmagala in ponovno prebudila v njem vročo željo po popolni predanosti. Z neomajno vero in zaupanjem v Marijino priprošnjo se je prebil tudi skozi težko bolezen dve leti pred posvečenjem.

Med odlomki te pripovedi so mlada grla ob pomoči harmonija nalahno zapela nekaj pesmi. Sledile so spodbudne besede patra Pashala o Mariji, nenavezanosti na greh in ostalih potrebnih pogojih za svetoletni odpustek. V znamenje povezanosti z vsemi verniki

vesoljne Cerkve smo skupaj zmolili veroizpoved in očenaš po papeževem namenu. Blagoslov z Najsvetejšim in molitev v spravo za bogokletje sta zaokrožila spokorni del srečanja. Po spoznavanju zgodbe o pastirici Urški in ogledu bazilike smo imeli pravo domačo južino z družabnim pogovorom. Popoldanski priljubljeni mladinski film Marcelino, kruh in vino nas je z otroško preprostostjo glavnega junaka še enkrat približalo Kristusovi skrivnostni navzočnosti v našem življenju. Razšli smo se z

vprašanjem: Katero gorečo željo pa bi jaz zaupal Jezusu, če bi mi zagotovil, da jo uresniči?

Vsa mlada srca, ki so najbliže oltarju pri vsakodnevni mašni spremembi kruha in vina v Jezusovo telo in kri, naj Bog ohranja v svoji milosti, da bi mu z iskrenimi in čistimi srci zvesto služili. Tako bomo, kakor Marcelino, osebno srečevali Jezusa in ga veselo prinašali v današnji, Bogu in Cerkvi odtujeni svet. Hvaležni za skupne urice se do prihodnjega srečanja zaupamo Marijini priprošnji.

Gregor, novic

22. 04. ob 10. uri pričetek župnijskih romanj: Kristus Odrešenik – Nova Gorica
28. 04. ob 9.30 romarji iz Trevisa, italijansko bogoslužje
01. 05. pričetek šmarnic, vsak delavnik ob 17. uri. Ob nedeljah in praznikih ob 16. uri
20. 05. ob 15.30 molitev za duhovno in moralno prenovo slovenskega naroda
17. 05. tradicionalno srečanje obeh Goric ob 16. uri
14. 06. Sveto Rešnje Telo in Kri, sv. maše ob 8., 10., 11.30, 16. uri
17. 06. ob 14.30 molitev za duhovno in moralno prenovo slovenskega naroda
21. 06. - 27. 06.
duhovne vaje novomašnikov; Lj. nadškofija - redovniki
23. 06. marijansko srečanje ob 9. uri; rožni venec, govor, sveta maša, posvetitev.
Ob 19. uri slovesna peta maša, ki jo vodi p. provincial, nato procesija z Marijino sliko, pete litanije, zahvalna pesem, da ostaja med nami kronana Mati in Kraljica (1717-2001).
24. 06. večstoletno tradicionalno romanje žup. Kanal. Ob 10. uri slovesna sv. maša, pete litanije
29. 06. ob 10. uri zlata maša p. Pavla Krajnika, vnetega spovednika v naši baziliki;
ob 17. uri novomašniško posvečenje jezuita p. Jožka Zajca iz Črnega Vrha in posvetitev g. Sama Babnika iz Šempetra v diakona
02. 05. - 07. 05.
duhovne vaje za duhovnike
15. 07. ob 14.30 molitev za duhovno in moralno prenovo slovenskega naroda

Spovedovanje: vedno pred sv. mašo od 7.45 do 12. ure in od 14.30 do 17.30. Izven tega časa pozvonite na samostanski zvonec.

Svete maše ob nedeljah: ob 8., 10., 11.30, 16. uri
ob delovnikih: ob 17. uri

Skupine, ki nimajo svojega duhovnika in želijo imeti sveto mašo, naj pokličejo po telefonu (05) 330-40-20. Sporočijo naj datum in uro, ko bi želeli imeti službo božjo.

Marijanski muzej je odprt ob sobotah in nedeljah od 9. do 18. ure.

Svetogorska Kraljica

Glasilo prijateljev Svete Gore, izhaja
priložnostno
Izdaja: Frančiškanski samostan Sveta Gora
5250 Solkan, Tel.: (05) 330-40-20
Ureja: uredniški odbor
Odgovorni urednik: p. Pashal Gorjup

Oblikovanje: Pavel Medvešek
Tisk: Studio graph
Izbaja s cerkvenim odobrenjem v 5000 izvodih.

Fotografija na naslovni strani: okno posvečeno
Sv. Frančišku, foto: Zavavlav.

TIHA KAPELA

Tiha kapela.

Mrak in tišina
sta se zgostila
do popolnosti.

Skozi okna
se zliva
mirni soj
večne luči.

Sredi veselja
brez vsake besede
dva govoriva:
jaz Tebi
in meni Ti.

p. Stane Zore